

AJUDANT A VIURE

Celebrant noces

El proper dia 9 de maig, acompanyarem uns quants mossens en la celebració dels seus 25, 50, 65... anys d'ordenació, reconeixent que el sacerdoti ministerial és «do i misteri» (Joan Pau II). El prevere ofereix amb generositat al món el misteri de la seva vida que és Crist mateix, font i crida a la santificació, sabent que no pot complir coherentment i amb eficàcia la seva missió si no és confiant-se totalment a l'amor de Déu en Jesucrist. Tots estem cridats a fer experiència d'aquest amor i a reforçar-la i aprofundir-la i fer-la créixer acollint-lo en llibertat, o millor, lliurant-li la nostra llibertat.

Els nostres temps no són fàcils per a ser preveres, però mai ha estat fàcil «portar la bona nova als pobres, proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, posar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor (Lc 4, 18-19). Jesús no va dir mai als seus que anunciant l'Evangeli es veurien coberts de flors. Ell mateix és un signe de contradicció (Mt 2,34). Comprendent la nostra identitat com configurada a Jesús, sabem que les proves formaven part de la seva vocació.

Fer present l'Evangeli de paraula i d'obra pot complicar-nos la vida, però és així com prova la seva eficàcia: només es lliga a aquell que destorba. Un missatge que no suscités oposició es reduiria a bones paraules i témer els riscos d'anunciar l'Evangeli fóra ja renegar-ne. Això sí, hem de fer-ho descartant tota mena de violència i tota pressió moral (sense «inquisicions» ni «índex»), però protegint la fe transmesa pels apòstols i escampant-la.

Jo vull agrair a aquests germans que celebren «noces» (i als altres) tot allò que fan i han fet sense escatimar esforços en la seva vida de pastors, de sacerdots de Jesucrist, testimonis d'Aquell la vida del qual va acabar a la mort en creu i va ressuscitar per a una vida nova. I els desitjo que el seu ministeri continuï estant ple de fervor, alegria i esperança en l'Esperit Sant, ben oberts a Déu en la pregària, en el lliurament als altres, en la cura dels malalts i d'aquells que necessiten de manera especial el nostre acompanyament.

Continueu assaborint l'encontre personal amb Crist en l'escolta de la Paraula, en la celebració «sentida» dels sagraments, en el «ministeri de la pregària»... recordant i aprofundint els textos i gestos de l'ordenació, claus espirituals de la nostra vida i ministeri en vistes a un millor servei al Poble de Déu.

Jesús, al qual estem cridats a referir la pròpia existència, és una persona viva, un esdeveniment que penetra en la trama de les nostres relacions i amb el qual se'ns demana identificar-nos cada vegada més. El prevere és ungit amb el mateix Esperit de Jesucrist per a ser enviat a la mateixa missió de Jesucrist.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

CRÒNICA VIVENCIAL

Pasqua jove de les Avellanes 2009

El passat 9 d'abril va començar la Pasqua cristiana, on vora 300 joves de tota Catalunya i aquest any també part d'Espanya i de la resta del món ens vàrem trobar durant quatre dies al Monestir de les Avellanes organitzat pels germans Maristes.

Aquesta Pasqua es caracteritza per oferir un ventall de possibilitats als diferents grups amb les quals cadascú pugui gaudir de la Pasqua de forma conjunta, grans i petits, des de els grups d'iniciació i creixement s'ensenya als més joves el que és la Pasqua i sobretot com és a les Avellanes.

Quan es porten més Pasqües ens trobem amb diferents grups, depenen de les necessitats de cadascú en el seu moment personal, ens trobem els grups d'aprofundiment, recerca i desert, i paral·lelament tenim el Camí d'Emaús, on un grup d'unes 20 persones caminen pel Congost de Montrebei durant tres dies i tornen el dissabte al migdia, fent així una Pasqua diferent i reunint-se amb la resta per a la Resurrecció del Senyor.

Durant el dijous es comença amb l'obertura de la Pasqua, primera reunió dels grups i explicació del desenvolupament dels quatre dies, celebració de la Cena del Senyor, i a la nit es fa una *performance* a mans de grups que vénen a la Pasqua i ens introdueixen el missatge de la Bona Nova.

El divendres és un dia trist, tenim l'anunci de l'empresonament de Jesús, el judici i la condemna, començant a l'església i fent el Ca-

mí de la Creu amb diferents paraules fent-nos reflexionar sobre diferents aspectes de la nostra vida quotidiana. A la nit tenim la celebració de la Passió del Senyor i durant tota la nit es pot vetllar la imatge de Jesús a la Creu.

Dissabte, dia en l'espera de la Resurrecció del Senyor, primer ens hem de preparar amb un Temps de desert, aprofundint sobre el perquè de la seva mort, era necessari?, no podia haver fet un altre gest?, també és el dia en que es fa el Camí de Maria, es reconeix el paper de la mare de Jesús i amb el seu testimoni el de les dones que formem part de l'Església, religioses o no, entrada la tarda comença la litúrgia per a la nit.

Comença la Celebració de la Resurrecció del Senyor, representació de la trobada de les dones a la tomba de Jesús i descobreixen que no hi és el seu cos, ens dirigim tots fora de l'església i encenem una foguera amb la qual s'encendrà el ciri pasqual i del qual tots podrem encendre unes espelmes per tal de simbolitzar la llum de Jesús, no hem de patir res, el Senyor ja és aquí, el Senyor ha ressuscitat!

Acabant per celebrar el Festival Al·leluia! en el qual actuen diferents persones de la Pasqua i animen la nit. Diumenge al matí, es fa l'última celebració i amb ella l'enviament, a que donem a conèixer arreu del món el missatge que durant aquells quatre dies hem compartit tots nosaltres.

Irene Garcia Peralta

► El laic cristià, impulsat per la caritat, fa bé a tothom. Imita Jesucrist humil, no ambiciosa. Cultiva l'amistat cristiana i ajuda davant qualsevol necessitat. (Concili Vaticà II i missatge del Dijous sant en varies parròquies).

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapiguen, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Sant Pau diu d'ell mateix que «va ser endut fins al tercer cel i va sentir-hi paraules inefables que als humans no és permès de repetir» (2Co 12,1-4). (Quadre de Kulmbach. Galleria degli Uffizi, Florència)

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

COMENTARI

Accés al Crist ressuscitat. La clau del servei

La vida de fe viscuda en comunitat i l'acolliment de la Paraula ens obren la porta a la trobada personal amb Crist ressuscitat com a únic i irrepetible. Però encara podem afegir quelcom més important: Jesucrist no és solament la clau de la porta, sinó *la mateixa porta*.

Actualment hi ha molta gent que diu que té la clau del sentit de la vida. D'una manera ben plantejada estèticament i subtil ideològicament, ens ofereixen una manera de viure feliç, edificada en el diner, el poder i el prestigi. Hem d'acceptar

que per viure necessitem diners, capacitats i una acceptació social, però de cap manera com un absolut i al preu que sigui, passant per damunt dels altres.

Jesús de Natzaret ens ofereix una alternativa total a l'esquema capitalista salvatge en què vivim. Ho exposa amb una gran bellesa mitjançant la paràbola del Bon Pastor. Es tracta de *conèixer* els altres i les seves necessitats. En segon lloc, de *donar-se a conèixer* com un deixeble del Crist i servidor de tothom, especialment dels pobres i els exclosos de la terra. Finalment,

donar-se, no a temps parcial sinó *arriscant la pròpia vida*.

Aquestes dues propostes entren en conflicte al nostre temps, de la mateixa manera com van resultar conflictives llavors. Tanmateix, quan hem provat el resultat de viure la vida com un servei, ens adonem que els altres hi guanyen, però que nosaltres mateixos encara hi guanyem més. La raó és ben senzilla, perquè, com ja he afirmat altres vegades, de diners se'n té més com més se'n guarda, però d'amor se'n té més com més se'n dóna.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10
- **dimarts:** Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30
- **dimecres:** Ac 12,24-13,5a / Sl 66 / Jn 12,44-50
- **dijous:** Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20
- **divendres:** Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6
- **dissabte:** Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14
- **diumenge** vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

L'anticlericalisme dels revolucionaris

S'ha de posar en relleu, a propòsit del fort anticlericalisme del moviment revolucionari desenvolupat durant la Setmana Tràgica (a semblança, també, dels estralls succeïts a partir de la revolta de juliol de 1936), que alguns estudiosos dels moviments socials hi han vist una mena d'actitud instintiva de les masses populars en contra de les institucions eclesials; una actitud forment marcada pel desig obstinat d'abolir, sistemàticament i per sempre, els signes de presència sagrada, especialment catòlics, els quals eren esguardats pels dirigents i capitosts dels escamots revolucionaris com a quelcom obsolet que frenava el progrés i la modernitat.

Altres historiadors pensen, contràriament, que es tracta d'una violència instrumental ordenada, més aviat, a resoldre situacions i problemes concrets de la vida quotidiana. Tanmateix, alguns dels eclesiàstics que llavors en sofriren la

violència, hi vegeren un pla de destrucció calculat i premeditat que causà uns estralls de gran magnitud i amb notables pèrdues d'arxius i centres de culte, tal com se'n planyia l'agost de 1909 el bisbe auxiliar de Barcelona, Ricard Cortès: «Las turbas han entregado a las llamas cerca de cuarenta iglesias y casas religiosas, han destruido con vandálico furor veneradas joyas del arte y valiosos archivos y bibliotecas, patrimonio de las pasadas generaciones».

En efecte, la revolta del juliol de 1909 castigà moltíssim el patrimoni artístic i documental de les institucions eclesials causant, però, una gran fecunditat espiritual feta de «lágrimas y enseñanzas», segons l'expressió del bisbe Joan J. Laguarda exposada en la seva primera carta pastoral (Barcelona, 27 octubre 1909).

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

ENTREVISTA

► LLUÍS FONT

Al servei de l'educació i de l'Església

Blanquerna és una institució universitària que té els orígens l'any 1948. Actualment, passats 60 anys, la història de Blanquerna és la d'una fidelitat a l'Església, a uns valors i a l'educació. «D'acord amb l'esperit de cada època, hem mirat de donar resposta a les necessitats educatives dels joves i, alhora, a la demanda social de formar bons professionals», afirma el Dr. Lluís Font, director general de Blanquerna-Universitat Ramon Llull, que assegura estar «molt atents a fer compatible la tradició humanista amb la dimensió professionalitzadora dels estudis universitaris».

Com es desenvolupa l'ideari cristià en el dia a dia de Blanquerna?

El cristianisme és el fil conductor de tota la nostra activitat. Mai no ens n'hem avergonyit. Som una institució d'Església, que viu i bateja a partir d'aquest esperit. Formem una comunitat universitària que troba la inspiració en les seves arrels lul·lianes. La identitat cristiana ens caracteritza i distingeix. Precisament, la metodologia pedagògica de Blanquerna resulta ser la plasmació d'aquests principis. L'acompanyament pastoral dels estudiants, respectuos de la llibertat personal i voluntari, n'és també un tret singular.

Com viuen la crisi del sistema educatiu?

Catalunya sempre ha estat capdavantera i un model de referència en l'àmbit de l'educació. Tinc la sensació que unes falses antinòmies, en la mesura que oposen binomis complementaris, com ara públic-privat o equitat-excel·lència, estan frenant la innovació. Si no potenciem el talent, no podrem garantir la cohesió social i l'impuls del progrés col·lectiu. D'altra banda, ens cal reconèixer l'exercici de l'autoritat, amb els corresponents mecanismes de rendició de comptes, com un dels millors serveis que es poden prestar a la comunitat.

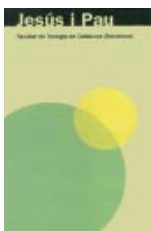
La implantació del Pla Bolonya els trastocará molt els plans?

Per a Blanquerna, el Pla Bolonya no significa un canvi de paradigma, sinó que és, sobretot, la confirmació d'un camí ja emprès. En certs aspectes, nosaltres anticipàvem aquest estil emergent de fer universitat. El treball personalitzat i la tutorització, com a complements de la classe magistral, la centralitat dels estudiants i de la seva adquisició de competències i, finalment, l'obertura a Europa, amb el que suposa de flexibilitat curricular, són alguns dels nostres actius davant el repte del nou Espai Europeu d'Educació Superior.

Òscar Bardají i Martín

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA

Simposi internacional sobre «Jesús i Pau»

Es dies 14 i 15 de maig la Facultat de Teologia de Catalunya organitza un simposi internacional sobre «Jesús i Pau».

Serán els ponents:

- Prof. Karl-Wilhelm Niebuhr (Universitat de Jena)
- Prof. Jean-Noël Aletti (Roma, Pontifici Institut Bíblic)
- Prof. Romano Penna (Roma, Pontificia Universitat Lateranense)
- Prof. James D.G. Dunn (Universitat de Durham)

Cadascuna d'aquestes ponències tindran una resposta a càrrec de:

- Prof. Agustí Borrell (Barcelona, FTC)
- Prof. Juan Miguel Díaz Rodelas (València, Facultat de Teologia)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)
- Prof. Armand Puig (Barcelona, FTC)

També aniran seguides per un diàleg moderat respectivament per:

- Prof. Jordi Sánchez Bosch (Barcelona, FTC)
- Prof. Josep Oriol Tuñí (Barcelona, FTC)
- Prof. José Tolentino Mendonça (Lisboa, Universitat Catòlica Portuguesa)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)

L'Emm. i Rvdm. Cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i gran canceller de la Facultat de Teologia de Catalunya, inaugurarà i clourà aquest simposi.

Cal formular les inscripcions abans del 8 de maig a la secretaria de la FTC (Diputació 231 - 08007 Barcelona - Fax 934 515 212; e-mail: congressos@teologia-catalunya.cat).

Preu d'inscripció: general 30 €; estudiant 10 €.

SANTORAL

3. ✠ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la mare del Diví Pastor; sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Dilluns. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dimarts. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. Dimecres. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. Dijous. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. xxi); sant Benet II, papa.

8. Divendres. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carne del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. Dissabte. Mare de Déu dels Desemparrats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo soporta»

«Todo lo soporta» (1Co 13,7), en griego *panta hypomenei*. En relación con Dios *hypomenein* significa esperar en Dios, aguardar en él.

Se aproxima, por tanto, a la esperanza. Llenos de amor, los cristianos deben esperar en Dios y, en medio de las tribulaciones de este mundo, no fijarse en las aflicciones, sino mirar a Dios y esperar en él.

En relación con la experiencia en el mundo, *hypomenein* significa *permanecer firme, resistir, aguantar*. El sustantivo *hypomone* se suele traducir por *paciencia*. Pero la palabra *paciencia* sugiere más bien un comportamiento pasivo. Ahora bien, la *hypomone* es activa; significa hacer frente, aguantar, soportar, permanecer firme.

Los padres de la Iglesia elogian la virtud de la paciencia. La asunción paciente del sufrimiento por parte de los primeros cristianos convirtió a la fe al pueblo romano. El amor no huye corriendo de las dificultades. Las soporta y las aguanta porque tiene la mirada fija en Dios y espera en su salvación.

Cuando Pablo dice que el amor todo lo soporta, no puedo deducir de ello la exigencia de que los cónyuges aguanten todas las dificultades, o de que quien ama tenga que sufrir todos los golpes del cónyuge y padecer todo el sufrimiento que experimenta en el matrimonio. Ésta sería una actitud pasiva. Pablo quiere decir otra cosa: quien siente en sí mismo el amor es capaz de sobrellevar los conflictos. Tiene capacidad de aguante. El amor es una fuerza que nos capacita para hacer frente a los ataques y los comportamientos agresivos de otras personas.

No se trata de soportarlo todo y no defenderse. Esto sería resignación y terminaría convirtiéndose en masoquismo. La actitud de resistencia significa más bien que mi amor no me deja rendirme. Permanezco firme. Resisto con mi amor. Pero acepto con toda humildad que no puedo hacer frente a todo. El amor no pretende que nos rompamos.

Anselm Grün

(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

A la catedral de Lleida.—Tots els dies de 9.30 a 11.30 h i de 5.30 a 6.30 h hi ha possibilitat d'ésser escoltat en confesió sacramental.

Dilluns 4 de maig.—Curs de Bíblia a Santa Maria Magdalena, de les 19.30 a 20.30 h, amb Mn. Jaume Pedrós.

Dijous 7 de maig.—Espai de pregària a Santa Maria Magdalena, de les 19.30 a les 20.30 h.

Divendres 8 de maig.—Vetlla de joves a la parròquia del Pilar, de les 22 h fins a les 23.30 h.

Dissabte 9 de maig.—Curs sobre els salms bíblics a la parròquia Sant Martí, a les 17 h.

Dissabte 9 de maig.—De les 10.30 a les 12.45 h, al santuari Santa Teresina, seminari sobre l'espiritualitat del Carmel.

Dissabte 9 de maig.—Els preveres envoltaran fraternalment els seus companys que aquest any celebren les noces de brillant (1 mossèn), de platí (5 mossens), d'or (7 mossens), i d'argent (8 mossens). L'acte tindrà lloc a l'Acadèmia Mariana a partir de les 11 del matí.

Dilluns 11 i divendres 15 de maig: XXIII.—Trobada interdiocesana a Barcelona del moviment Vida Creixent per celebrar els 25 anys, amb el tema «Un compromís esperançat».

Del 29 d'abril al 16 de maig.—Exposició a la Biblioteca Pública de Lleida amb el tema «El Sutra del Lotus», un missatge de pau i de coexistència harmoniosa. Aquesta exposició vol ésser una preparació per al quart Parlament Català de les Religions que tindrà lloc el proper 14 de juny a la ciutat de Lleida.

Dissabte 30 de maig.—A Sant Llorenç, solemne Vigília de l'Adoració Nocturna, en commemoració del seu 125 aniversari.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel secretariat interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, al 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostre diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Pugal.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Moviment de Professionals Cristians. Trobada de formació

El Moviment de Professionals Cristians té un centenar de membres a la nostra diòcesi. Estructurat en diferents grups, que es troben a ritmes i moments diferents, el seu objectiu és ajudar-se en el camí del seguiment a Jesucrist, en Església, en el testimoniatge i compromís quotidià. La revisió de vida és utilitzada com a mètode que permet no perdre's en teories.

El diumenge 19 d'abril va tenir lloc un temps de formació. Com a altres moviments, parròquies i organitzacions, la qüestió que es planteja és el futur i, necessàriament, aquells que són el futur. «Els joves, ara què?». Amb l'aportació de les delegacions de pastoral de Joves i Universitària es tractava de mirar atentament la realitat. Es va invitar un prevere basc, Álvaro Chordi, exdelegat de joves a la diòcesi de Vitòria i vivint contínuament amb joves.

Mn. Álvaro Chordi va donar uns elements que la seva experiència amb joves li han propiciat. Ésser enamorat de Jesús i no solament tenir idees sobre ell. És important parlar amb els joves de valors, però Jesús és més que això, és una persona amb qui entrem en relació. És difícil evangelitzar si no hi ha un anunci explícit de Jesús. Treballar amb joves és acompanyar-los, assumir la nostra tasca d'adults en la fe, la maternitat i paternitat espiritual.

La pastoral de joves implica ser obert al vent sorpresa de l'Esperit. Les propostes, aleshores, han d'ésser plurals i diferenciades, deixant que els propis joves siguin protagonistes. És molt important el canvi de llenguatge i l'ús de símbols, així com invertir energies, forces i diners en la formació.

Gimcana Missionera per la Pau

Uns 350 infants provinents de set escoles diferents es van aplegar al parc de la Mitjana per tal de celebrar la 8a Gimcana Missionera per la Pau. Això succeí el passat divendres 17, convocats per la Delegació diocesana de Missions de Lleida, van estar presents: col·legi Claver, El Carme, Lestonnac, Maristes, Mater, Pare Palau i Santa Anna. Els infants van anar arribant esgraonadament fins a les 10 del matí, moment en que començà l'activitat.

La gimcana consistia en la participació dels jocs preparats pels mateixos alumnes. Un dinar compartit va donar pas a l'actuació del grup d'animació Encara farem Salat, que va fer moure la canalla de valent engrescant als més adormits. Volem agrair especialment la col·laboració d'aquest grup que, any rere any, ens acompanya incondicionalment.

La lectura del manifest, preparat per totes les escoles, i l'intercanvi de coloms (recordança de la jornada), van posar

el punt final a un dia alegre, on fins i tot el bon temps es va apuntar a la festa.

La gimcana és una ocasió molt valorada per tal que els alumnes puguin compartir unes hores amb alumnes d'altres escoles, fer noves amistats, compartint també allò que han treballat amb els seus professors, cadascú des del seu centre. Però poc sentit tindria si al darrere no hi hagués una motivació per atansar la realitat dels missioners als infants.

A Catalunya existeix prop d'un miler de missioners, preveres, religiosos, religioses i laics que duen a terme la seva vocació arreu del món; situant-se al costat dels més desfavorits, sovint en situacions de conflicte, en llocs on hi manca la pau. Més enllà d'unes conviccions cristianes, han fet aquesta opció de vida per una experiència personal amb Déu que els empeny a portar la Paraula de Déu allà on no és coneguda. Per sobre de tot, l'esperança que aquesta Paraula conté els elements necessaris per portar el Regne de Déu a la terra. En d'altres paraules, a fer d'aquest món, un món millor.

Delegació de missions del Bisbat de Lleida

És ja el temps de començar a pensar i preparar la declaració de la renda. És també l'ocasió de decidir què part de la nostra contribució a l'Estat sigui destinada al finançament de l'Església Catòlica i a altres finalitats socials. En l'adreça web que us donem, trobareu molta informació al respecte: <http://www.portantos.es>.

EL SETRILL

Tenir un dia amorós

En tertúlies i taules rodones, a la ràdio, la TV o en un altre lloc, es troben persones amb idees ben desiguals i força oposades. Llur aportació n'és reflex. De vegades no s'escolten i el debat esdevé pobre, amb conceptes juxtaposats. Quan es tracta de polítics, pertanyent a diversos partits, saben de sobres tot allò que l'altre pensa i com ho pensa. No hi ha sorpreses. De tant en tant, quan es comparteix una mateixa

opinió, es diuen l'un a l'altre: «avui, tenim un dia amorós!».

L'expressió és bonica. Però no hauria de ser excepcional. El parer d'una persona és el fruit que madura amb la reflexió, l'estudi, l'experiència i el silenci. S'enriqueix escoltant i superant apriorismes. Sense això, s'arrisca a la superficialitat, a la vaguetat. Amb això, l'intercanvi se sent com necessari, com un gresol que dóna naturalitat i con-

sistència a les idees i conceptes que fan créixer els humans i llur cultura. Tenir un dia amorós! Tant de bo que les nostres trobades humanes fossin tertúlies, on cadascú cerqués l'aprofundiment en tot allò que es parla.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida